

శ్రీ మహాగణాధిపతయే నమః

శ్రీ గురుభ్యోనమః

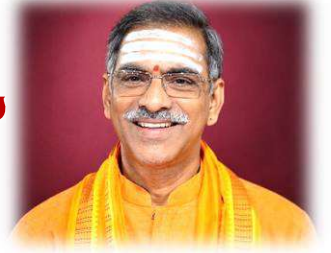
శ్రీ మహాసరస్వత్యైనమః

పూజ్యగురువులు శ్రీ ప్రణవపీఠ వ్యవస్థాపకులు, అభినవశుక, ప్రవచననిధి

బ్రహ్మశ్రీ వట్టపర్తి పద్మాకర్ గురువుల

వ్యారో అందించబడిన

శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య భుజంగ ప్రయాత స్తోత్రమ్

ఫలశ్రుతి: జగద్గురువులు, మహానుభావులు శ్రీ శంకరభగవత్పాదులు మనకి అనేక స్తోత్రాలు అందించారు. శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య భుజంగ ప్రయాత స్తోత్రం వాటిలో ఒకటి. కలియుగంలో :- 1) కళ్ళుతిరిగి పడిపోవడం, 2) స్వహాకోల్పోవటం, 3) కుప్పరోగం, 4) క్షయ రోగం, 5) మొలలరోగం, 6) మేహరోగం, 7) జ్వరరోగం, 8) ఉన్నాదరోగం, 9) గుల్మరోగం వంటి భయంకర రోగాల నుంచి విముక్తి పొందడానికి ఔషధం స్వీకరించేటప్పుడు ఈ స్తోత్రం వింటే రోగాలు త్వరగా తొలగుతాయి. వైద్యుడిచ్చిన మందుకి ఈ స్తోత్రం మరొక గొప్ప మందు అవుతుంది. "శాస్త్రనియమం ప్రకారం ఔషధం సేవించకుండా ఏ స్తోత్రం చేయకూడదు."

మన పురాణేతిహాసములు చెప్పిన ప్రకారం "పూర్వజన్మ కృతం పాపం వ్యాధిరూపేణ బాధతే" అనగా పూర్వజన్మ పాపం వల్ల రోగాలు వస్తాయి. రోగాలు తగ్గాలంటే ఔషధం వేసుకోవాలి. కేవలం ఔషధం వల్ల రోగం తొలగదు కనుక దానికి ఈ స్తోత్రం కూడా చాలా అవసరం. అప్పడప్పుడు తీవ్రమైన, భయంకరమైన మానసిక అశాంతులు కలుగుతుంటాయి. అవి కూడా ఈ స్తోత్రాన్ని మంగళవారం, షష్ఠి, చతుర్థి తిథులలో పారాయణం చేయడం వల్ల తొలగిపోతాయి.

నా అనుకున్న బంధువుల నుండి వచ్చే వీడ తొలగడానికి ఈ స్తోత్రాన్ని 40 రోజులు పారాయణం చేసుకోవాలి. ముఖ్యంగా తోడల్లుళ్ళు, తోడికోడళ్ళు వంటి వారి వల్ల వచ్చే నానారకాల ఇబ్బందులు తొలగిపోతాయి. సంతానప్రాప్తికి దీనిని 36 రోజులు పారాయణం చేయాలి. దీర్ఘవ్యాధుల నుండి విముక్తి పొందడానికి 12 శనివారాలు, ప్రతి శనివారం పారాయణం చేయాలి. కొంతమందికి అనుక్షణం కారణం తెలియకుండా ఏదో ఒక మానసికరోగం, దుఃఖం ఎందుకు వస్తోందో తెలియని పరిస్థితి పట్టుకుంటుంది. అటువంటివారు శుక్రవారం నాడు ఈ స్తోత్రాన్ని పారాయణం చేయడం వల్ల అశాంతి తొలగి ప్రశాంతత లభిస్తుంది. ఇలా ఒకటి కాదు అనేక సత్ఫలితాలనిచ్చేది ఈ అద్భుతస్తోత్రం. మానవులకి పోయేకాలం వచ్చినప్పుడు కఫం మొదలైనవి శరీరాన్ని పట్టుకుని వీడిస్తాయి. అప్పుడు శరీరం అంత తేలికగా పోదు. మంచం మీద పడి తీవ్రమైన రోగాలతో తీసుకుని చచ్చిపోతారు. అలాంటివారు ఈ స్తోత్రపారాయణం చేస్తే వార్ధక్యంలో అనారోగ్యం పాలవక, సుఖంగా శరీరం విడిచిపెడతారు. అదే 20వ శ్లోకంలో చెప్పారు. ప్రాణం ఎంతకాలం శరీరంలో ఉంటోందన్న దానికన్నా, శరీరం విడిచిపెట్టేప్పుడు రోగములతో మంచం మీద నశించకుండా పోవడం చాలా అవసరం. దానిని అనాయాసమరణం అంటారు. అలా అనాయాసమరణాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. జయాన్ని, కీర్తిని కూడా ప్రసాదిస్తుంది. అందరూ ఈ స్తోత్రాన్ని పారాయణం చేసుకుని, శ్రవణం చేసి దివ్యఫలితాలను పొంది తరించెదరుగాక!

సదా బాల రూపాఽపి విఘ్నాభిహంత్రీ
మహాదంతి వక్త్రాఽపి పంచాస్యమాన్యా |
విభీంద్రాది మృగ్యా గణేశాభిధా మే
విధత్తాం శ్రీయం కాఽపి కళ్యాణమూర్తిః || 1 ||
నజానామి శబ్దం నజానామి చార్దం
నజానామి పద్యం నజానామి గద్యమ్ |
చిదేకా షడాస్యా హృది ద్యోతతే మే
ముఖాన్నిస్సరంతే గిరశ్చాపి చిత్రమ్ || 2 ||
మయూరాభిరూఢం మహావాక్యగూఢం
మనోహరిదేహం మహాఛ్చిత్తగేహమ్ |
మహీ దేవదేవం మహావేదభావం
మహాదేవబాలం భజే లోకపాలమ్ || 3 ||
యదా సన్నిధానం గతామానవామే
భవాంభోభిపారం గతాస్తే తదైవ |
ఇతి వ్యంజయన్ సింధుతీరే య ఆస్తే
తమీదే పవిత్రం పరాశక్తిపుత్రమ్ || 4 ||
యథాభేస్తరంగా లయం యాంతి తుంగాః
తథైవాపదః సన్నిధౌ సేవతాం మే |
ఇతీవోల్క పంక్తిర్ నృణామ్ దర్శయంతం
సదా భావయే హృత్సరోజే గుహంతమ్ || 5 ||
గిరౌ మన్నివాసే నరా యేఽభిరూఢాః
తదా పర్వతే రాజతే తేఽభిరూఢాః |
ఇతీవ బృవన్ గంధశైలాభిరూఢః

స దేవో ముదే మే సదా షణ్ముఖోఽస్తు || 6 ||
మహాంభోభితీరే మహాపాపచోరే
మునీంద్రానుకూలే సుగంధాఖ్యశైలే |
గుహాయాం వసంతం స్వభాసా లసంతం
జనార్తిం హరంతం శ్రయామో గుహం తమ్ || 7 ||
లసత్స్వర్ణ గేహీ నృణాం కామదోహే
సుమస్తోమ సంఛన్న మాణిక్యమంచే |
సముద్యత్ సహస్రారకతుల్యప్రకాశం
సదాభావయే కార్తికేయం సురేశమ్ || 8 ||
రణద్ధంసకే మంజులేఽత్యంతశోణే
మనోహరిలావణ్యపీయూషపూర్ణే |
మనఃషట్పదో మే భవక్లేశతప్తః
సదా మోదతాం స్కంద! తే పాదపద్మే || 9 ||
సువర్ణాభదివ్యాంబరైర్ణాసమానాం
క్వణత్కింకిణీమేఖలాశోభమానామ్ |
లసద్దేమపట్టేన విద్యోతమానాం
కటిం భావయే స్కంద! తే దీప్యమానామ్ || 10 ||
పుళిందేశకన్యాఘనాభోగతుంగ
స్తనాలింగనాసక్త కాశ్మీరరాగమ్ |
నమస్యామ్యహం తారకారే!
తవోరః స్వభక్తావనే సర్వదా సానురాగమ్ || 11 ||
విధౌక్లుప్తదండాన్ స్వలీలాధృతాండాన్
నిరస్తేభశుండాన్ ద్విషత్కాలదండాన్ |

హతేంద్రారిషండాన్ జగత్రాణశౌండాన్
సదాతే ప్రచండాన్ శ్రయే బాపబదండాన్ || 12 ||
సదా శారదాః షణ్మణ్ణగాంకా యది స్మ్యః
సముద్యంత ఏవ స్థితాశ్చేత్సమంతాత్ |
సదా పూర్ణబంబాః కలం కైశ్చ హీనాః
త్వదా త్వన్ముఖానాం బ్రువే స్కంద సామ్యమ్ || 13 ||
స్ఫురన్తందహాసైః సహంసాని చంచత్
కటాక్షావళే భృంగసంఘోజ్జ్వలాని |
సుధాస్యందిబంబాధరాణీశసూనో
తవాలోకయే షణ్మణ్ణాంభోరుహాణి || 14 ||
విశాలేషు కర్ణాంతద్భీష్టజస్రమ్
దయాస్యందిషు ద్వాదశస్వీక్షణేషు |
మయీషత్కటాక్షః సకృత్పాతితస్థేత్
భవేత్తే దయాశీల కా నామహానిః || 15 ||
సుతాంగోద్భవో మేఽసి జీవేతి షడ్ధా
జపన్తంత్రమీశో ముదా జిఘ్నేతే యాన్ |
జగద్ధారభృద్భ్యో జగన్నాథ తేభ్యః
కిరీటోజ్జ్వలేభ్యో నమో మస్తకేభ్యః || 16 ||
స్ఫురద్రత్నకేయూరహారాభిరామః
చలత్కుండలశ్రీలసద్గండభాగః |
కటా పీతవాసాః కరే చారుశక్తిః
పురస్తాన్మమాస్తాం పురారేస్తనూజః || 17 ||
ఇహాయాహి వత్సేతి హస్తాన్ ప్రసార్యా

హ్వాయత్యాదరాచ్ఛంకరే మాతురంకాత్ |
సముత్పత్య తాతం శ్రయంతం కుమారం
హరాశ్లిష్టగాత్రం భజే బాలమూర్తిమ్ || 18 ||
కుమారేశసూనో గుహ స్కంద సేనా
పతే శక్తిపాణే మయూరాభిరూఢ |
పుళిందాత్తజాకాంత భక్తార్తిహారిన్
ప్రభో తారకారే సదా రక్ష మాం త్వమ్ || 19 ||
ప్రశాంతేంద్రియే నష్టసంజ్ఞే విచేష్ఠే
కఫోద్ధారివక్త్రే భయోత్కంపితాత్ |
ప్రయాణోన్ముఖే మయ్యనాథే తదానీం
ద్రుతం మే దయాళో భవార్గే గుహ త్వమ్ || 20 ||
కృతాంతస్య దూతేషు చండేషు కోపాత్
దహచ్ఛింది భిందీతి మాంతర్జయత్సు |
మయూరం సమారుహ్య మా బైరితి త్వం
పురః శక్తిపాణిర్మమాయాహి శీఘ్రమ్ || 21 ||
ప్రణమ్యాసకృత్పాదయోస్తే పతిత్వా
ప్రసాద్య ప్రభో ప్రార్థయే నేకవారమ్ |
న వక్తుం క్షమోఽహం తదానీం కృపాభే
న కార్యాంతకాలే మనాగప్యపేక్షా || 22 ||
సహస్రాండభోక్తా త్వయా శూరనామా
హతస్తారకః సింహవక్త్రశ్చ దైత్యః |
మమాంతర్వద్విస్థం మనఃక్షేపమేకం
న హంసి ప్రభో! కిం కరోమి క్వ యామి || 23 ||

అహం సర్వదా దుఃఖభారావసనో
భవాన్ దీనబంధుస్తద్దన్యం న యాచే |
భవద్భక్తిరోధం సదా క్లుప్తబాధం
మమాభిం ద్రుతం నాశయోమాసుత త్వమ్ || 24 ||
అపస్కారకుష్టక్షయార్కః ప్రమేహః
జ్వరోన్మాదగుల్మాదిరోగా మహంతః |
పిశాచాశ్చ సర్వే భవత్సత్రభూతిం
విలోక్య క్షణాత్తారకారే ద్రవంతే || 25 ||
దృశి స్కందమూర్తిః శ్రుతౌ స్కందకీర్తిః
ముఖే మే పవిత్రం సదా తచ్ఛలిత్రమ్ |
కరే తస్య కృత్యం వపుస్తస్య భృత్యం
గుహే సంతులీనా మమాశేషభావాః || 26 ||
మునీనా ముతాహో నృణాం భక్తిభాజాం
అభీష్టప్రదాః సంతి సర్వత్ర దేవాః |
నృణామంత్యజానామపి స్వార్థదానే
గుహాద్దేవమన్యం న జానే న జానే || 27 ||
కళత్రం సుతా బంధువర్గః పశుర్వా
నరోవాధ నాలీ గృహే యే మదీయాః |
యజంతో నమంతః స్తువంతో భవంతం
స్మరంతశ్చ తే సంతు సర్వే కుమార || 28 ||

మృగాః పక్షిణో దంశకా యే చ దుష్టాః
తథా వ్యాధయో బాధకా యే మదంగే |
భవచ్ఛ్రీతీక్ష్ణగ్రభిన్నాః సుదూరే
వినశ్యంతు తే చూర్ణిత క్రౌంచశైల || 29 ||
జనిత్రీ పితా చ స్వపుత్రాపరాధం
సహేతే న కిం దేవసేనాభినాథ |
అహం చాతిబాలో భవాన్ లోకతాతః
క్షమస్వాపరాధం సమస్తం మహేశ || 30 ||
నమః కేకినే శక్తయే చాపి తుభ్యం
నమశ్చాగ తుభ్యం నమః కుక్కుటాయ |
నమః సింధవే సింధుదేశాయ తుభ్యం
పునః స్కందమూర్తే నమస్తే నమోఽస్తు || 31 ||
జయానందభూమం జయాపారధామం
జయామోఘకీర్తే జయానందమూర్తే |
జయానందసింధో జయాశేషబంధో
జయత్వం సదా ముక్తిదానేశసూనో || 32 ||
భుజంగాఖ్యవృత్తేన క్లుప్తం స్తవం యః
పఠేద్భక్తియుక్తో గుహం సంప్రణమ్య |
సుపుత్రాన్ కళత్రం ధనం దీర్ఘమాయుః
లభేత్ స్కంద సాయుజ్యమంతే నరః సః || 33 ||

ఇతి శ్రీశంకరభగవత్పాద విరచిత శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య భుజంగప్రయాత స్తోత్రమ్ సర్వం సంపూర్ణమ్

సర్వం శ్రీ గురుచరణారవిందార్పణమస్తు

బలం గురోః ప్రవర్ధతామ్

లోకాః సమస్తాః సుఖనోభవంతు